

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 459
din data de 19.11.2018

Dosar nr. 686/2017

Petiția nr. 6812/28.12.2017

Petent:

Reclamat: Ministerul Afacerilor Interne

Obiect: tratament diferențiat la înscrierea pentru concursul de accedere în coprul ofițerilor de poliție din cadrul MAI.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

Ministerul Afacerilor Interne, loc. București, p-ța Revoluției, nr. 1A, sector 1

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul susține că face parte ca angajat (subofițer de poliție) în cadrul structurii MAI, și a dorit să se înscrie la concursul organizat de instituție, cu scopul accederii ca ofițer de poliție. Acesta neavând evaluarea profesională obligatorie pe ultimii doi ani în exercitarea profesiei, nu a fost lăsat să se înscrie, iar participanților la concurs din sursă externă, nu li s-a cerut prezentarea evaluării profesionale.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.2797.14.05..2018, a fost citat domnul ...pentru data de 04.06.2018. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.2797.14.05..2018, a fost citat *Ministerul Afacerilor Interne*, pentru data de 04.06.2018. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul susține că este agent de poliție, funcționar public cu statut special, încadrat pe funcție atribuită conform studiilor medii efectuate cu diplomă de bacalaureat. Dar, în situația în care o persoană, dorește să treacă în corpul ofițerilor de poliție, pe lângă posibilitatea absolvirii Academiei de Poliție București, agentul are posibilitatea de a susține periodic, examen de trecere în corpul ofițeresc. Examenele organizate pot să vizeze persoanele din cadrul MAI (din sursă internă), dar și din participarea la concursuri din (sursă externă), pe funcții de ofițeri specialiști. Petentului, nu i s-a permis să se încadreze la condițiile de participare la concursurile din sursă

externă din cauza faptului că, partea reclamată, a impus agenților de poliție care doresc să participe la aceste concursuri calificative de evaluare a activității în serviciu pe “ultimii doi ani”. Calificativul, obligatoriu de obținut, trebuie să fie de cel puțin “bine”.

Petentul susține că, această cerință a fost impusă exclusiv agenților de poliție aflați angajați în cadrul MAI și nu și candidaților veniți din sursă externă. Urmare a acestui fapt, petentul neavând doi ani de vechime în cadrul Poliției, nu a îndeplinit cerința de evaluare pentru ultimii doi ani, pe când persoanelor venite din viața civilă așa cum declară petentul, nu li s-a cerut să îndeplinească nicio condiție, nici măcar o caracterizare de la ultimul loc de muncă.

7. Așadar, petentul solicită potrivit obiectului petiției Colegiului director, să elimine respectiva cerință discriminatorie, pentru a putea ocupa în condițiile legii o funcție de ofițer de poliție în MAI. Petentul menționează că, condiția în cauză izvorăște din norma juridică, respectiv din Legea nr.360/2002, și prin intermediul Ordonanței de Urgență nr.21 din 16 iunie 2016, aprobată în Parlament prin Legea nr.118 din 29 mai 2017. Așadar, petentul consideră faptul că, și garantarea egalității de șanse între femei și bărbați pentru ocuparea funcției publice de ofițer de poliție poate fi compromisă: “În situația în care o persoană de sex masculin, poate candida pentru concursurile din sursă externă, direct din viața civilă, fără a avea o condiționare cel puțin egală sau proporțională cu cea impusă unei persoane de sex feminin, angajată ca agent de poliție, bărbatul este total avantajat. De aceea apreciez că, prin impunerea condiției că numai agenții de poliție să facă dovada calificativelor pe ultimii doi ani de vechime în serviciu, pentru a se putea înscrie și să participe la concursurile de încadrare ca ofițeri din sursă externă, se aduce atingere egalității în drepturi și tratament”.

Sușinerile părții reclamate

8. Partea reclamată arată că, potrivit art. 27, lit. (c, coroborat cu art. 9, alin. 2 și 3, din Legea nr. 360/2002, postul de execuție vacant se ocupă prin concurs sau examen, și după caz, prin trecerea agenților de poliție în coprul ofițerilor de poliție prin reîncadrare. Din analiza dispozițiilor normative expres precizate în lege, s-a stabilit condiții distincte de recrutare, în funcție de sursa de proveniență a candidaților. Astfel, în timp ce agenții de poliție trebuie să îndeplinească cerința specifică referitoare la calificativele anilor anteriori, persoanele recrutate prin cealaltă modalitate (respectiv din sursă externă), trebuie să îndeplinească cerința referitoare la comportamentul corespunzător principiilor care guvernează profesia de polițist, potrivit. Art.7, alin.(1, lit. (g, din Anexa nr.2 la OMAI nr. 140/2016. Ca atare, partea reclamată consideră că, legiuitorul a stabilit condiții speciale de îndeplinit de către persoanele care nu fac parte din instituțiile MAI, tocmai pentru a da posibilitatea și agenților de poliție de a participa la aceste concursuri, pentru posturile vacante de ofițer, sub rezerva îndeplinirii condițiilor specifice de recrutare (evaluarea profesională pe ultimii doi ani). Ca urmare, dreptul de a ocupa o funcție publică nu este un atribut absolut și de a fi realizat prin orice mijloace, el este condiționat de lege, iar dacă există o diferențiere între agenții de poliție care fac parte din structurile MAI și persoanele din sursă externă, aceasta subzistă din norma legală potrivit căreia, nu orice diferență de tratament constituie o încălcare în mod automat a acesteia. Trebuie stabilit că, alte persoane aflate într-o situație asemănătoare sau similară, beneviciază de tratament preferențial și că nu există nicio justificare rezonabilă sau obiectivă pentru această distincție, [Hotărârea Fredin împotriva Suediei, nr.1, 18 februarie 1991, p.19, pct. 60].

V. Motivele de fapt și de drept

9. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, petentul face parte ca angajat (subofițer de poliție) din cadrul structurii MAI, și a dorit să se înscrie la concursul organizat de instituție, cu scopul accederii ca ofițer de poliție. În această situație, i s-a solicitat evaluarea profesională pentru ultimii doi ani în exercitarea profesiei, petentul având o vechime ca subofițer în MAI de sub doi ani de zile. Celorlalți participanți la concursul pentru ocuparea postului de ofițer și care provin din sursă externă, nu li s-a cerut de îndeplinit în mod obligatoriu condiția menționată.

10. **O.G. nr. 137/2000**, la art. 2 alin. 1 prevede: *„Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.*

11. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept.

12. În conformitate cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

13. Criteriul de diferențiere este cel al dizabilității. Petenții arată că aceasta a fost motivat iar reclamatii nu a inversat sarcina probei conform celor arătate la art. 20 alin. 6 din **O.G. nr. 137/2000** (*„Persoana interesată va prezenta faptele pe baza cărora poate fi prezumată existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că nu a avut loc o încălcare a principiului egalității de tratament”*), arătând că un alt motiv întemeiat ar fi stat la baza refuzului eliberării cardului. Cum s-a arătat anterior, interpretarea eronată a noțiunii de mandat general respectiv a curatelei de către partea reclamată nu reprezintă un motiv întemeiat pentru refuz.

14. Dreptul atins este determinat de acordarea prin lege a unor drepturi în mod discriminatoriu, în ceea ce privesc drepturile acordate asistentilor maternali și asistentilor personali profesioniști în comparație cu asistenții personali. În acest sens sunt relevante prevederile art. 10 lit. d) și h) din **O.G. nr. 137/2000** care stabilesc: *„Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o*

anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin: h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități”.

15. În consecință acordarea de drepturi incalcand principiul egalitatii de sanse, reprezintă discriminare conform art. 2 alin. 1 coroborat cu art. 10 lit. h) din **O.G. nr. 137/2000**, întrucât este o deosebire, restricție pe bază de dizabilitate care atinge dreptul de a beneficia de drepturi similare.

16. Colegiul director constată că modul în care persoanele cu dizabilitate si familiile acestora pe care ii reprezinta petenta sant tratați diferit fapta reprezintă discriminare în sensul art. 2 alin. 4 din **O.G. nr. 137/2000**.

17. Art. 26 alin. 1 din **O.G. nr. 137/2000** prevede: „*Contravențiunile prevăzute la art. 2 alin. (2), (4), (5) si (7), art. 6-9, art. 10, art. 11 alin. (1), (3) și (6), art. 12, 13, 14 si 15 se sancționează cu amendă de la 1.000 lei la 30.000 lei, dacă discriminarea vizează o persoana fizică, respectiv cu amendă de la 2.000 lei la 100.000 lei, dacă discriminarea vizează un grup de persoane sau o comunitate.*”

Colegiul director analizând probele depuse la dosar, raportat la actele normative în domeniu constată că în speță nu se îndeplinesc condițiile faptei de discriminare, nefiind situații comparabile.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate nu constituie discriminare, nefiind situații comparabile conform prevederilor OG nr 137/2000 cu modificarile si complectarile ulterioare.

2. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

3. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a)

b) Ministerul Afacerilor Interne, loc. București, p-ța Revoluției, nr. 1A, sector 1

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință :

ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

GHEORGHIU LUMINITA-Membru

DINCA ILIE-Membru

LAZAR MARIA-Membru

SANDU TATIANA VERONICA-Membru

POPA CLAUDIA SORINA-Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O